

Suomen Kaarina Panu Hampurissa

Kävelimme kesäisenä iltapäivänä reippaan puoli tuntia Hampurin maailmankuululla Reeperbahnilla. Emme nähneet mitään mielestämme merkillistä, sillä matkoillamme mailla ja merillä olimme jo käyneet niin monissa merkillisissä paikoissa, että. . . Tuntui turvalliselta, kun oli valoisa ja kainalossa oma taluttaja. Mutta ei olisi tullut mieleenkään mennä sinne illalla, ei edes oppaan seurassa. Meillä oli meneillään kulttuuri-matka, ja Hampurilla on mitä tarjota.

Kiertelimme Hampurin vaapaakaupungissa mennessä ja tullessa. Jo mennessä tunsimme olevamme hyvän neuvon tarpeessa. Meillä oli onnea, sillä suosittelijajäystävän suosittelu avainasemassa ollut asian-tuntija antoi Kaarina Dehlsin puhelinnumeron ja lähetti terveisiä. Ja niin tapasimme suomalaisen Kaarina Dehlsin emmekä varmasti koskaan unohtaa tätä tutustumista.

Hampuri on miljoonapesä. Kun ohjelmassamme oli nippu nimenomaisia yksilöityjä kysymyksiä ja pyrkimys päästä lyhyessä ajassa käymään kymmenessä kohteessa, jotka tietysti sijoittuivat kartalle laidasta laitaan, niin olisi siinä tullut hiki otsaan ja kramppi jalkoihin, jos ei. . . Mutta Kaarina tiesi kaiken, ja mitä ei tiennyt, tiesi, keneltä piti lähteä kysymään.

Ensi töiksi Kaarina vei meidät maan alle ja totutti ajamaan maanalaisella. Se on kätevin, nopein ja halvin tapa liikua. Muistelin naureskellen

edellistä matkaani, jolloin parissa päivässä kävelin kolmisen peninkulmaa ja tiesin kävelleeni. Kävelyä tuli silti tälläkin keinolla aivan nokko. Oli Hampuria kyllä suunniteltukin, ja hyvin suunniteltu on puoliksi tehty, sanotaan. Kaarina siihen sitten oli jo kuin lahja ylempää.

Kaarina on syntyisin Rytkönen Jyväskylästä, naimisissa Dehls, mutta edelleen Suomen kansalainen. Kohta kymmenen vuotta hän on toiminut vakinaisena Hampurin matkaoppaana, ja turisteja riittää, niin kuin hän muutama päivä sitten korittissaan kirjoitti. Hän aloitti Hampurissa Suomi-talossa erään paperiyhtiön kirjeenvaihtajana, mutta meni sitten oppiin. Hänestä tuli "Ausgebildete Stadtführerin", koulutettu kaupunkiopas. Hän opastaa sekä suomeksi että saksaksi.

Hampurissa on ainakin 60 kaupungin kouluttamaa opasta. Opastusta on tarjolla 20 kielellä. Erikoisimpina kieliesimerkkeinä mainitsee Kaarina liettuan ja afrikaanskan. Selviää, että hän itse hallitsee muitakin kieliä kuin suomen ja saksan, mutta näillä kielillä hän on suorittanut tutkintonsa. Hänen opastukseensa joutuneista on lähes 90 prosenttia ollut saksalaisia, sveitsiläisiä ja itävaltalaisia, loput sitten suomalaisia, mutta edellisissä ryhmissä tietysti muitakin saksaa ymmärtäviä.

Kierrokset ovat noin kahden ja puolen tunnin mittaisia, ja reitti kierretään joko oppaan tilaamalla tai tilaajaseurueen autolla. Kotona peittää Hampu-

rin kartta yhden kokonaisen seinän, ja sen ääressä rouva Dehls suunnittelee reittinsä, sillä rutiinireitin lisäksi hän pyrkii keksimään reitin myös tilaajaryhmän toivomusten ja erikoisharrastusten mukaan. Ammatin hyviin puoliin kuuluu, että ei ole sidottu kiinteisiin työaikoihin, mutta suurimman osan vuodesta tilanne on sellainen, että ei ole lainkaan omaa aikaa. Varsinainen sesonki alkaa jo maaliskuussa ja jatkuu ohi syyskuun.

Hampuri kuuluu maailmansodan loppuvaiheissa eniten kärsineisiin kaupunkiin, mutta pommitustuhoista huolimatta siellä on jäljellä myös paljon vanhaa. Parhaan yleiskuvan saa historiasta Hampurin historian erikoismuseossa, Museum für Hamburgische Geschichte. Meidät Kaarina-rouvan jälkeen opasti Hampurin suomalaiseseen merimieskirkkoon, jonka yhteydessä on kodikas ravintola-kahvila ja viihtyisä olohuone muidenkin matkamiesten kuin merimiesten levähtää, tavata myös suomea puhuvia, juoda kahvinsa suomalaisittain leivottujen lämpimien kanssa, tulla ja mennä.

Kaarina Dehlsin kanssa puhuimme paljon sekä oppaiden että meidän matkustavaisten mahdollisuuksista, niin, jopa velvollisuudesta levittää Suomi-tietoa. Pitkän matkan aikana ehdimme itsekkin huomata, että jos on Suomesta oikeakin tietoa, niin paljon on myös väärää tietoa, kertakaikkiaan

harhakäsityksiä. Väärät tiedot on syytä pikaisesti oikaista, mutta sen voi silti tehdä aivan korrektisti, sanoo Kaarina, ketään loukkaamatta. Hän tietää, että Saksassa elää suomalais-saksalaisessa avioliitossa n. 7 000 suomalaista naista. Tuli mieleen, että jos jokainen heistä vaivautuu, kun kerran kielinken on oppinut, johdonmukaisesti levittämään oikeaa tietoa kotimaastaan, se on arvaamattoman suuri palvelus isänmaalle.

Jospa pääsisittekin Hampurissa Kaarina Dehlsin opastamaan seurueeseen! Mutta jos ette, niin hakekaa pääaseman tuntumassa olevasta Fremdenverkehrsamtista käsiopas. Sellainen on painettu myös selvällä suomen kielellä.

Terveisiä ja kiitos vielä kerran, Kaarina Dehls!